

مدلی ترکیبی برای کاهش هشدارهای نادرست در سیستم‌های تشخیص نفوذ

زهره باطنی^۱، الهه میرکریمی^۲

^۱ عضو هیئت علمی-گروه کامپیوتر، دانشگاه علم و فرهنگ
bateni@usc.ac.ir

^۲ کارشناس ارشد-گروه کامپیوتر، دانشگاه علم و فرهنگ

چکیده

در دو دهه اخیر، سیستم‌های تشخیص نفوذ به عنوان اجزاء اصلی برای افزایش امنیت در شبکه‌های کامپیوتری مطرح شدند. یکی از مشکلات اساسی سیستمهای تشخیص نفوذ تولید حجم زیادی از هشدارها است، که ممکن است بیش از ۹۹ درصد آنها نادرست باشند. هنر مدیریت سیستم‌های تشخیص نفوذ استفاده از روش‌هایی به منظور کاهش FP‌ها است، بدون اینکه مانع تشخیص حملات واقعی به سازمان شوند.

در این مقاله راه کاری برای کاهش حجم وسیع هشدارهای نادرست و حذف هشدارهای تکراری ارائه گردیده. روش پیشنهادی از ترکیب سه نظریه زیر جهت کاهش هشدارهای نادرست استفاده می‌کند. هشدارهای درست معمولاً دسته‌ای از هشدارها می‌باشند که دارای آدرس‌های IP یکسانی هستند. امضاهای مربوط به هشدارهای درست در مقایسه با میانگین امضاها، دارای فرکانس بالاتری می‌باشد. تعداد هشدارهای همسایه برای هشدارهای درست به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از تعداد همسایه‌ها برای هشدارهای نادرست می‌باشد. سیستم پیشنهادی توسط مجموعه داده DARPA1999 مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج نشان داده است که سیستم پیشنهادی با نرخ کاهش هشدار نادرست ۸۶.۴٪، نرخ کاهش هشدار نادرست ۸۵.۹٪ و کاهش ۱۰۰ درصدی هشدارهای تکراری می‌تواند تأثیر به سزایی در مدیریت هشدارها داشته باشد.

کلمات کلیدی

امنیت، سیستم تشخیص نفوذ، کاهش هشدار، اسنورت.

هنگام ساخت سیستم‌های کامپیوتری، توجه به سیستم‌های تشخیص نفوذ انجام می‌شود.

چون اصول و روش‌های حملات دائمی در حال تغییر است [۱]، طراحی سیستم‌های تشخیص نفوذ مهم‌اند. دو مفهوم اساسی امنیت در شبکه حفاظت(Protection) و نظارت(Supervision) می‌باشد [۲]. امنیت در سه مورد، امنیت کامپیوترها، شبکه‌های کامپیوتری و اطلاعات بررسی می‌شود. در این مقاله دو مورد اول بررسی می‌شود. روش‌های مختلفی برای مقابله با حملات وجود دارد. معمولاً جهت مقابله با نفوذ در سیستم راهکارهای پیشگیری(Prevention)، پیش‌دستی

۱- مقدمه

یکی از نکات مهم در شبکه کامپیوتری، تضمین امنیت شبکه است. امنیت در شبکه برای دستیابی به سه عامل مهم محرمانگی(Confidentiality)، یکپارچگی(Integrity) و دسترس پذیری(Availability) در محیط‌های نگهداری و تبادل اطلاعات است. در شبکه‌های کامپیوتری به دلیل دسترسی از راه دور و حجم زیاد اطلاعات مهم و محرمانه، مشکل نفوذ به سیستم‌های کامپیوتری مطرح می‌شود. پس از پیشگیری از نفوذ به سیستم در

مهاجم با استفاده از نقاط آسیب پذیر سیستم، کنترل یک ماشین خارجی را از طریق شبکه به عنوان یک کاربر محلی بدست می آورد). سیستم های تشخیص نفوذ مطابق با داده هایی که برای تشخیص نفوذ Network-based استفاده می کنند به دو دسته سیستم مبتنی بر شبکه (Intrusion Detection System-NIDS) و سیستم مبتنی بر میزبان (Host-based IDS) می توانند شبکه را به وسیله نظارت و تحلیل ترافیک شبکه کنترل کنند، در حالی که HIDS ها فایل های ثبت رویداد و فراخوان های سیستمی مربوط به یک میزبان خاص را بررسی می کنند. سیستم های تشخیص نفوذ همچنین مطابق با منطقی که برای تشخیص نفوذ در این داده ها استفاده می کنند به چهار دسته مبتنی بر امضا (Signature-based IDS-SIDS)، مبتنی بر تحلیل حالت ناهنجاری (AIDS) (Anomaly-based IDS))، مبتنی بر تحلیل حالت پروتکل و ترکیبی طبقه بندی می شوند[۱۲]. در SIDS ها الگوهایی از حملات خاص استخراج شده و این الگوها با داده های موردن بررسی مقایسه می شوند. در صورت مطابق بودن الگو با داده های موردن نظر، هشداری مرتبط با حمله شناسایی شده تولید می شود. AIDS ها الگویی را به عنوان رفتار نرمال سیستم در نظر گرفته و سعی می کنند هر گونه انحرافی از این الگو را شناسایی کرده و هشدار مناسی که نشان دهنده نفوذ یا انحراف شناسایی شده است، را تولید کنند. تفاوت اصلی این دو روش در مقایسه حمله و ناهنجاری است[۱۳]. یک حمله می تواند توالی از عملیاتی که امنیت سیستم را با ریسک موافجه می کند، تعریف شود، در حالی که یک ناهنجاری فقط یک رویداد مشکوک امنیتی را بیان می کند.

۳- انواع روش های تشخیص نفوذ

چهار روش مهم سیستم های تشخیص نفوذ، جهت تشخیص حملات خارجی و یا سوءاستفاده ای کاربران داخلی: روش های مبتنی بر امضا، مبتنی بر ناهنجاری، مبتنی بر تحلیل حالت پروتکل و روش ترکیبی است. تنها تفاوت آن ها در نحوه پردازش اطلاعات جمع آوری شده از محیط های موردن نظرات می باشد. هر سیستم تشخیص نفوذ از چهار بلاک عملیاتی تشکیل می شود. بلاک مربوط به رخداد، تمام رویدادهای اتفاق افتاده در محیط موردن نظارت را جمع آوری می کند و در پیگاه داده فرار می دهد. سپس بلاک مربوط به تحلیل رویدادها را پردازش کرده و در صورت لزوم هشداری را تولید و به بلاک بعدی ارسال می کند. نهایتاً بلاک پاسخ رویداد تهاجمی را مشخص کرده و آن را متوقف می کند[۱۴].

تشخیص مبتنی بر امضا (Signature Detection (SD))، فرآیند مقایسه الگوها با رویدادهای بدست آمده از نفوذهای ممکن سیستم است. سیستم های تشخیص نفوذ مبتنی بر امضا عموماً بر اساس قوانین نوشته شده توسط کارشناسان می باشند[۱۲]. سیستم های تشخیص مبتنی بر امضا می توانند به راحتی توسط مهاجمان نقض شوند، به این صورت که مهاجمان حملات شناخته را تغییر می دهند و یا سیستم های هدف را که به وسیله امضاهای جدید بروزرسانی نمی شوند را استفاده می کنند[۱۴]. در دنیای نرم افزارها تشخیص مبتنی بر امضا رایج تر از دیگر روش ها می باشد، زیرا نرخ هشدارهای نادرست نسبتاً کمتر می باشد[۱۵].

تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری (Root or Non-root User to Root (U2R)) یک ناهنجاری یعنی انحراف از رفتار شناخته شده و

(Deflection)، بازداری (Deterrence)، انتقام (Preemption) تشخیص (Detection) و مقابله (Countermeasure) ارائه شده است.

Intrusion Detection System سیستم های تشخیص نفوذ (IDS) با نظارت بر واقعی رخ داده و تحلیل آنها، به دنبال کشف موارد انحراف از سیاست های امنیتی و اعلان خطر می باشد [۳]. هر ساله میزان نفوذ به شبکه های کامپیوتری افزایش می یابد. بنابراین سیستم های تشخیص نفوذ به منظور افزایش امنیت لازم است [۴]، که ۶۹ درصد سازمان ها از سیستم های تشخیص نفوذ به عنوان عناصر امنیتی خود استفاده می کنند [۵]. سیستم های تشخیص نفوذ در صورت تشخیص نفوذ، هشداری تولید کرده و به مدیر شبکه ارسال می کنند. پیشتر هشدارهای تولید شده توسط سیستم های تشخیص نفوذ مربوط به مشکلات امنیتی نیستند و برای مدیریت سیاست ها مناسب می باشند [۶]. علت به وجود آمدن این نوع هشدارها ممکن است به تپیکلوژی شبکه، پیکربندی اشتباه میزان وغیره، مربوط شود [۷].

مشکل اصلی در سیستم های تشخیص نفوذ، تولید هزاران هشدار در روز می باشد که ممکن است ۹۹٪ آنها، هشدارهای نادرست (False alarm) باشند [۸، ۹]. پس تشخیص آنکه کدام هشدار درست و کدام هشدار نادرست می باشد، مهم است. مدیریت سیستم های تشخیص نفوذ استفاده از روش هایی به منظور کاهش هشدارهای نادرست است، بدون اینکه مانع تشخیص حملات واقعی به سازمان شوند [۱۰].

۲- تعاریف و مفاهیم

تهدید امنیتی در شبکه های کامپیوتری، هر وضعیت یا اتفاقی است که قابلیت ضرر زدن به سیستم را داشته باشد. این ضرر می تواند به صورت انکار، افساء، خرابی یا تغییر داده ها و منابع سیستم باشد [۳]. نقطه ضعف های شبکه و پروتکل ها یا آسیب پذیری در سیستم عامل باعث ظهور تهدید می شود.

یک نمونه از تهدید آنکه در زمان انتقال بسته، بین انصار شبکه ممکن است تداخل بین بسته ها به وجود بیاید و محتوای آنها تغییر کند، از قبیل حمله شماره ترتیب (initial sequence number attack) عددی صحیح که به هر بسته انتقال یافته نسبت داده می شود. در حمله، مهاجم آدرس IP ارسال شده به سرور را بدست می آورد. سرور تأییدی را به یک سرویس گیرنده کلاهبردار صادر می کند [۳]. در ضمن تهدیدات امنیتی داخلی مانند اعتماد به کاربران مجاز و کارمندان که فعالیت های ناصحیح انجام می دهند. اشتباه مدیران که امنیت سازمان را به خطر می اندازد غفلت از قفل کردن درب های پشتی (back door)، رمزگذاری داده ها حساس در نوبتک هایشان یا حذف نکردن امتحانات دسترسی کاربران که سازمان را ترک کرده اند، هم تهدید می باشد [۳].

انواع حملات از یک نگاه به دو دسته فعال و غیر فعال تقسیم می شوند و از جنبه دیگر بر اساس عامل این حملات به چهار دسته کلی تقسیم می شوند. شامل: (Probe) (مهاجم در پی شناسایی شبکه و جمع آوری اطلاعات از وضعیت شبکه می باشد. که حمله محسوب نمی شود بلکه پیش زمینه حملات (Denial of service (DOS)) (مهاجمان دسترسی کاربران قانونی به سرور را قطع می کنند). (User to Root (U2R) (مهاجم کلمه Remote to Local (R2L) رمز عبور کاربران قانونی شبکه را می یابد.) و

هر دو بهره می‌گیرد. این سیستم علاوه بر اینکه نرخ بالایی از فعالیت‌های مخرب را تشخیص می‌دهد می‌تواند نرخ هشدارهای نادرست (False Positive Rate) را نیز کاهش دهد.

در مرجع [۲۱] سیستمی جهت کاهش هشدارها در مرحله پس پردازش (یعنی بعد از تولید هشدار) ارائه شده. این سیستم از سه مرحله‌ی آماده سازی، خوش‌بندی و مجازی سازی تشکیل شده. با توجه به اینکه حملات می‌توانند طی مراحل مختلفی انجام شوند، ممکن است سیستم‌های تشخیص نفوذ برای هر مرحله هشداری خاص را تولید کنند. بنابراین در مرحله خوش‌بندی که اصلی‌ترین مرحله این سیستم است، سعی شده هشدارهای ادغام شده را گروه‌بندی کند و به تعداد حملات سطح بالا خوش‌بندی کند. نوآوری این سیستم، در این است که رویدادهای امنیتی از دست رفته یا به عبارتی رویدادهایی که هیچ هشدار مرتبط ندارند، را نیز در نظر بگیرد.

۵- روش تحقیق

هدف اصلی این بخش ارائه روش پیشنهادی و بیان دلایل استفاده از چنین روشی جهت کاهش هشدار و نهایتاً پیاده سازی این روش می‌باشد.

برای انتخاب سودمندترین اطلاعات موجود در منابع اطلاعاتی و حذف هشدارهای کم اهمیت راههای مختلفی وجود دارد که یکی از این راهها استفاده از روش طبقه‌بندی هشدارها و قرار دادن هشدارهای مشابه در گروههای مجزا و در واقع تولید اطلاعات مختصراً است تا علاوه بر کاهش حجم هشدارها، هیچ یک از هشدارهای درست موجود در منابع اطلاعاتی کنار گذاشته نشوند. فیلتر ارائه شده در [۷] از سه مولفه استفاده و به این مولفه‌ها با توجه به ویژگی‌های آماری هر هشدار، امتیازی اختصاص می‌دهد. سپس امتیازات نسبت داده شده به هر هشدار با یکدیگر ترکیب شده و یک امتیاز نهایی برای هشدار مورد نظر صادر می‌شود (انتخاب بیشترین امتیاز به عنوان امتیاز نهایی). این امتیاز میزان درست بودن هشدار را مشخص می‌کند. اما در این فیلتر دو مشکل وجود دارد. یکی آنکه در تعیین امتیاز مؤلفه‌ها از نتایج دیگران اطلاعی ندارند، در نتیجه میزان محاسبات مورد نیاز زیاد است. علاوه برآن با توجه به اینکه بیشترین امتیاز نسبت داده شده به هشدار در نظر گرفته می‌شود. فرآیند انجام شده توسط دو مولفه دیگر که امتیاز کمتری را به هشدار نسبت دادند نایدیه گرفته می‌شود.

با توجه به این که کاهش هشدارهای نادرست تنها با بهبود تکنیک‌های تشخیص نفوذ دشوار است [۹]. فیلتر ارائه شده در این مقاله داده‌های ورودی، هشدارهای تولید شده توسط سیستم تشخیص نفوذ اسنورت [۱۵] می‌باشد. به منظور دستیابی به این هشدارها از دیتابیس DARPA 1999 به همراه سیستم تشخیص نفوذ اسنورت استفاده می‌شود. به عبارت دیگر داده‌های موجود در DARPA به همراه مجموعه‌ای از قوانین به اسنورت داده و اسنورت مجموعه‌ای از هشدارها را تولید می‌کند. سپس هشدارهای تولید شده توسط اسنورت به عنوان ورودی برای فیلتر ارائه شده استفاده می‌شود. در نهایت فیلتر ارائه شده مجموعه‌ای از امتیازات را برای هشدارهای ورودی مشخص می‌کند که این امتیاز میزان درست بودن هشدار را نشان می‌دهد.

این فیلتر عملکرد بهتری را جهت کاهش هشدار نسبت به فیلتر ارائه شده در مرجع [۲۱] با استفاده از طبقه‌بندی هشدارها ارائه می‌دهد و نشان می‌دهد که با استفاده از روش پیشنهادی و طبقه‌بندی هشدارها چگونه می‌توان با کمتر کردن میزان محاسبات، کاهش هشدار بهتری را نسبت به روش‌های

مستندات ارائه شده از رفتار نرم‌ال魂 و مورد انتظار است، که از نظرات روی فعالیت‌های سیستم، اتصالات شبکه که طی دوره‌های زمانی از میزبان، کاربران و شبکه بدست می‌آید، استنتاج می‌شود. زمانی که سیستم‌ها در محیط‌های مورد نظر این هیچ گونه بروز رسانی نداشته باشند، تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری (AD) می‌تواند حملات جدید یا به عبارتی حملات صفر روزه را شناسایی کند. AD‌ها از سه تکنیک تشخیص ناهنجاری آماری، داش/داده کاوی و بر اساس یادگیری ماشین برای تشخیص ناهنجاری‌ها استفاده می‌کنند [۱۴].

تشخیص نفوذ مبتنی بر تحلیل حالت پروتکل:

(Statefull Protocol Analysis (SPA)) نشان می‌دهد که سیستم تشخیص نفوذ می‌تواند از حالت پروتکل آگاه باشد و آن را ردیابی کند. به نظر می‌رسد که فرآیند SPA شبیه به AD‌ها می‌باشد، اما آن‌ها کاملاً متفاوت از یکدیگر هستند. AD‌ها توصیف‌های مختصراً از شبکه یا میزبان خاصی را برگزاری می‌کنند، در حالیکه SPA مربوط به تولید تاریخچه یا توصیف‌های مختصراً برای پروتکلی خاص است [۶].

روش‌های تشخیص نفوذ از طریق ویژگی‌ها به پنج زیر کلاس مبتنی بر آمار، مبتنی بر الگو، مبتنی بر قانون، مبتنی بر حالت و مبتنی بر بحث اکتشافی دسته بندی می‌شوند [۶].

تشخیص نفوذ ترکیبی (Hybrid) دو یا تعداد بیشتری از روش‌ها را ترکیب می‌کند. نتایج تولید شده توسط این روش برتری‌هایی را نسبت به روش‌های دیگر دارد، زیرا از مزایای هر یک از روش‌ها بهره می‌گیرد. برای نمونه در اسنورت [۱۵] دو موتور مبتنی بر ناهنجاری و امضا اضافه شد و نتایج آن با استفاده از داده‌های یکسان با اسنورت معمولی مربوط ارزیابی قرار گرفت، در نهایت نشان داد که روش ترکیبی نتایج بهتری را تولید خواهد کرد. به عبارت دیگر بیشتر نفوذ‌های مربوط به میزبان و یا شبکه را شناسایی می‌کند.

۴- پیشینه تحقیق

در اکثر مقالات از تکنیک کاهش هشدارهای استفاده می‌شود. روش‌هایی که از این تکنیک استفاده می‌کنند، معمولاً هشدارها را در خوش‌های مختلف قرار می‌دهند و برای هر خوشی یک هشدار اصلی (Master) تولید می‌کنند، که این هشدار به عنوان نماینده‌ای برای تمام هشدارهای موجود در خوش استفاده می‌شود. برای نمونه در مرجع [۱۶] از ترکیب دو تکنیک طبقه‌بندی و خوش‌بندی جهت کاهش هشدارهای استفاده می‌شود. در مرجع [۱۷] دلایل تولید هشدارهای نادرست بررسی می‌شود. بسیاری از این دلایل مربوط به حملات نمی‌باشند، اما سیستم تشخیص نفوذ را مجبور به تولید هشدارهایی می‌کند که دارای ویژگی‌های مشابهی هستند. در مرجع [۱۸] کاهش هشدارها در دو سطح حسگر و سطح بعد از تشخیص نفوذ، گروه بندی می‌شود. در مرجع [۱۹] از الگوهای حملات به منظور طبقه بندی و کاهش هشدارهای تکراری استفاده کردند.

همانگونه که قبل ذکر شد، سیستم‌های تشخیص نفوذ می‌تواند مبتنی بر امضا یا مبتنی بر ناهنجاری باشد. معمولاً روش مبتنی بر امضا تعداد هشدارهای نادرست تولید بسیار زیاد است. علاوه بر این ساخت مدلی که تمام ترافیک نرم‌ال魂 ممکن را ارائه دهد مشکل است [۶].

مرجع [۲۰] یک سیستم تشخیص نفوذ ترکیبی را ارائه کرد. این سیستم دو روش مبتنی بر امضا و مبتنی بر ناهنجاری را ترکیب کرده و از مزیت‌های

می شود. بنابراین در صورت مساوی بودن مقادیر این دو ویژگی برای هر یک از هشدارهای موجود در هر گروه از امضاهای IP منع و مقصد یکسانی هستند هشدارها علاوه بر اینکه آدرس های IP نیز اشاره می کنند. اما تنها مساوی بودن مقادیر مربوط به این به حمله یکسانی نیز اشاره می کند. "تعداد هشدارهای همسایه برای هشدارهای درست به طور قابل ملاحظه ای بیشتر از تعداد همسایه ها برای هشدارهای نادرست می باشد" را در این امتیازدهی اعمال کرد. در مرجع [۷]، هشدارهای درست معمولاً هشدارهایی هستند با امضای یکسان که در فاصله زمانی کمتر از ۲ ثانیه اتفاق می افتد. بعلاوه با افزایش زمان از تعداد هشدارهای درست کاسته می شود به تعداد FPها افزوده می شود.

در نهایت امتیاز نسبت داده شده به هر هشدار تفیقی از نظریه های مطرح شده می باشند. ذکر این نکته حائز اهمیت است که امتیازات مربوط به هر هشدار میزان درست بودن هشدار را نشان می دهد.

^۳. بررسی امتیاز نسبت داده شده به هر هشدار و مقایسه آن با حد آستانه تعیین شده توسط کاربر؛ این مقادیر با یکدیگر مقایسه شده و اگر امتیاز نسبت داده شده به هر هشدار از حد آستانه تعیین شده بیشتر بود، هشدار مورد نظر به عنوان هشدار درست و در غیر این صورت به عنوان هشدار نادرست به مدیر شبکه ارائه می شود.

^۴. حذف هشدارهای تکراری و هشدارهایی که دارای امتیاز کمتر از حد آستانه می باشند؛ امتیاز نسبت داده شده به هر هشدار میزان درست بودن هشدار را نشان می دهد. با استفاده از حد آستانه تعیین شده در فیلتر، درست یا نادرست بودن هشدارها مشخص می شود. بنابراین اگر حد آستانه مقدار بزرگی باشد هشدارهای زیادی به عنوان FP حذف خواهد شد، در نتیجه ممکن است هشدارهای درست نیز به عنوان FP حذف شوند. عکس این قضیه هم صادق است که اگر مقدار حد آستانه کم باشد تعداد هشدارهای حذف شده کاهش پیدا کرده و ممکن است هشدارهای FP نیز به عنوان هشدارهای درست به مدیر شبکه ارسال شوند و این روند باعث افت کارایی فیلتر خواهد شد. بنابراین با تعیین حد آستانه توسط مدیر (با توجه به حساسیت شبکه)، می توان تا حد ممکن از بروز چنین مشکلاتی جلوگیری کرد.

در این مرحله امتیازات مربوط به تک تک هشدارها بررسی شده و در صورتی که امتیاز هشدار از حد آستانه تعیین شده کمتر باشد، هشدار مورد نظر به عنوان FP حذف خواهد شد.

فیلتر ارائه شده در این پژوهش علاوه بر حذف FPها، هشدارهای تکراری را نیز حذف می کند. این فیلتر برای حذف هشدارهای تکراری از همان ویژگی هایی که برای امتیازدهی به هشدار استفاده می کند بهره می برد. بنابراین هشدارهایی که علاوه بر داشتن signature یکسان دارای آدرس های IP منع و مقصد یکسانی هستند و فاصله زمانی کمتر از یک دقیقه دارند به عنوان هشدارهای تکراری شناسایی شده و حذف می شوند.

^۵. ارائه نتایج در قالب فایل Excel به مدیر امنیتی شبکه؛ در نهایت هشدارهای باقی مانده به همراه نمودارهای تولید شده توسط فیلتر، که عملکرد فیلتر را نشان می دهند، به مدیر شبکه ارسال خواهد شد. با استفاده از نمودارهای ارائه شده مدیر شبکه می تواند راحتر به انتخاب حد آستانه پردازد. با توجه به اینکه خروجی استورت و ورودی فیلتر در غالب فایل اکسل بوده، فیلتر نیز نتایج خود را در غالب فایل اکسل به مدیر شبکه ارائه می دهد.

پیشین بدست آورد. در نتیجه عملکرد سیستم تشخیص نفوذ تا حد امکان بهبود می یابد.

کارایی یک سیستم تشخیص نفوذ شدیداً وابسته به ویژگی های انتخاب شده می باشد. در حالت کلی سیستم تشخیص نفوذ شامل داده های با ویژگی های کم اهمیت و اضافه می باشد [۲۲] و در اکثر کارهای قبلی برای بالا بردن کارایی و کاهش بُعد مسئله به انتخاب ویژگی های مهم و یا تولید ویژگی های جدید می پردازند [۱۲]. از آنجایی که با افزایش تعداد ویژگی ها هزینه محاسباتی یک سیستم افزایش می یابد، طراحی و پیاده سازی سیستم ها با کم ترین تعداد ویژگی ممکن، ضروری است. ویژگی مناسب تا حد زیادی دقت طبقه بندی را بالا برده و از پیچیدگی پردازش داده ها در مراحل بعدی می کاهش داد [۲۳].

داده های موجود در دیتابیس مورد استفاده در این تحقیق ۵ ویژگی دارد:

۱. id: شناسه مربوط به هر هشدار (چون دو آدرس IP منع و مقصد نفوذ جهت بررسی هشدارهای درست نیاز می باشد).

۲. signature: شناسه امضای مربوط به تهاجم اتفاق افتاده را مشخص می کند.

۳. timestamp: این ویژگی تاریخ و زمان وقوع تهاجم را مشخص می کند؛ زمان وقوع هشدارها نیاز است..

۴. source-ip: آدرس IP منع نفوذ را نشان می دهد؛ به منظور متمایز ساختن هشدارهای مختلف از یکدیگر.

۵. dist-ip: آدرس IP مقصد نفوذ را نشان می دهد. برای معیارهای ارزیابی دو مفهوم اصلی برای ارزیابی کارایی روش های تشخیص نفوذ عبارتنداز تأثیرپذیری فرآیند تشخیص و هزینه ای که انجام عملیات شامل می شود [۱۳] چهار وضعیت وجود دارد:

۱- False Positive (FP) : اگر رویداد نفوذ نباشد ولی به عنوان رویداد نفوذی معرفی شود.

۲- True Positive (TP) : اگر رویداد به درستی به عنوان نفوذ یا تهاجم شناسایی شود.

۳- False Negative (FN) : اگر رویداد مهاجم باشد و لی رویداد عادی معرفی شود.

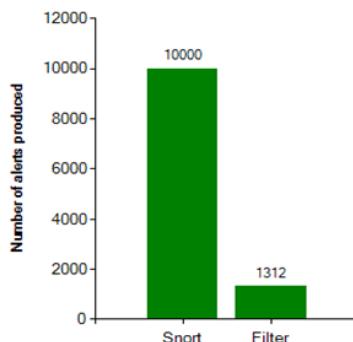
۴- True Negative (TN) : اگر رویداد تحلیل شده به درستی به عنوان رویداد عادی و نرمال شناسایی شود.

پیاده سازی فیلتر ارائه شده شامل پنج مرحله می باشد، که عبارتند از:

۱. طبقه بندی هشدارها بر اساس ویژگی signature: اطلاعات هشدارها می توانند به وسیله امضای مربوط به حملات که هشدارها به آن ها اشاره می کنند طبقه بندی شوند. قبل از عملیات طبقه بندی به منظور کاهش بُعد اطلاعات مورد استفاده، در ابتداء اطلاعات مربوط به پنج ویژگی signature، استخراج شده اعمال می شوند.

۲. محاسبه امتیاز برای هر هشدار بر اساس ویژگی های timestamp، dest-ip، source-ip، dest-ip، timestamp وcid برای هر هشدار استخراج

درست در مقایسه با میانگین امضاهای دارای فرکانس بالاتری می باشند، در امتیاز مربوط به هر هشدار از دو ویژگی source-ip و dest-ip استفاده

نمودار ۱. تعداد هشدارهای انتخاب شده در حالتی که فیلتر به کاهش FP ها و حذف هشدارهای تکراری می پردازد.

با توجه به نمودار ۱ از ۱۰۰۰۰ هشدار تولید شده توسط اسنورت تنها ۱۳۱۲ هشدار توسط فیلتر انتخاب و به مدیر شبکه ارائه شده است. بنابراین در این حالت کاهش ۸۶٪ اتفاق افتاده است. اما این سوال مطرح می شود که از ۱۳۱۲ هشدار انتخاب شده توسط فیلتر چه تعداد از هشدارهای درست انتخاب شده اند؟ به عبارت دیگر با کاهش هشدارها، تعداد هشدارهای درست هم کاهش پیدا کرده یا همچنان نرخ انتخاب هشدارهای درست نسبت به قبل از عملیات فیلترسازی ثابت است. در ادامه، این موضوع به طور دقیق مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۲ عملکرد فیلتر را در حالتی که فیلتر تنها به کاهش FP ها می پردازد نشان می دهد. همان طور که در جدول ۲ مشخص شده از تعداد ۹۲۸۶ FP تولید شده توسط اسنورت تعداد ۷۸۴۲ FP توسط فیلتر انتخاب شده است. درست است که یک کاهش ۱۵.۵۵٪ خیلی قابل قبول نیست اما نکته مهم اینجاست که با توجه به جداول ۱ و ۲ از ۷۱۴ هشدار درست تولید شده توسط اسنورت تعداد ۶۸۹ هشدار درست توسط فیلتر انتخاب شده است. در این حالت فیلتر پیشنهادی به میزان ۹۶٪ در انتخاب هشدارهای درست موفق بوده است.

	اسنورت	فیلتر	درصد کاهش
تعداد کل هشدارها	۱۰۰۰۰	۸۵۳۱	% ۱۴
تعداد FP ها	۹۲۸۶	۷۸۴۲	% ۱۵.۵۵
تعداد هشدارهای تکراری	۷۲۱۹	۷۲۱۹	% ۰

در نمودار ۲ تعداد FP هایی را نشان می دهد که فیلتر علاوه بر کاهش FP ها به حذف هشدارهای تکراری نیز پرداخته است. در نمودار نشان می دهد از ۹۲۸۶ هشدار FP تولید شده توسط اسنورت تنها FP ۱۳۰۲ توسط فیلتر انتخاب شده، که در آن یک کاهش ۶۵.۸۹٪ از FP ها وجود دارد. در ادامه نموداری که در آن تعداد FP ها را در حالتی که فیلتر علاوه بر کاهش FP ها به حذف هشدارهای تکراری نیز می پردازد، نشان می دهد. همان طور که در نمودار ۲ مشخص شده از ۹۲۸۶ هشدار FP تولید شده توسط اسنورت تنها FP ۷۱۴ توسط فیلتر انتخاب شده، که در این حالت یک کاهش ۶۵.۸۹٪ از FP ها وجود دارد.

۶- نتایج

در این بخش نتایج بدست آمده از عملکرد فیلتر ارائه شده ارزیابی می شود. به منظور بررسی عملکرد فیلتر از جداول و نمودارهای تولید شده توسط خود فیلتر به همراه نرم افزار (v 19) IBM SPSS Statistics استفاده می شود. در مراحل طراحی و آزمایش فیلتر ارائه شده، از مجموعه داده های DARPA استفاده می شود. این داده ها از طریق شبیه سازی یک شبکه واقعی که متشکل از ۴ دستگاه قربانی با سیستم عامل های مختلف و صدها دستگاه شبیه سازی شده دیگر در داخل و خارج از دروازه های مسیریاب می باشند، ایجاد شده اند.

ترافیک شبکه حاصل از این شبیه سازی (منظور همان مجموعه داده DARPA می باشد) به منظور تولید مجموعه هشدارها به عنوان ورودی به سیستم تشخیص نفوذ اسنورت (بصورت سیستم مبتنی بر شبکه عمل می کند) ارسال شده است. اسنورت مجموعه ای از هشدارها را تولید می کند که به عنوان ورودی فیلتر ارائه شده در این تحقیق استفاده می شوند. در ادامه به بررسی دقیق تر این مجموعه می پردازد.

در این تحقیق به منظور طراحی و ارزیابی فیلتر ارائه شده سه معیار زیر در نظر گرفته شده اند.

- تعداد کل هشدارهای ارائه شده توسط فیلتر و درصد کاهش این تعداد نسبت به کل هشدارهای ورودی (به فیلتر).
- تعداد FP های انتخاب شده توسط فیلتر و درصد کاهش این تعداد نسبت به کل FP های ورودی (به فیلتر).
- تعداد هشدارهای تکراری که توسط فیلتر انتخاب شده اند و درصد کاهش این تعداد هشدار نسبت به کل هشدارهای تکراری ورودی.

این فیلتر برای تعیین بهترین تنظیمات برای مقدار حد آستانه از روش آزمون و خطا استفاده کرده و مقدار ۱ را به عنوان حد آستانه پیش فرض در نظر گرفته است (این مقدار با توجه به نظر کاربر قابل تغییر می باشد). عملکرد فیلتر با استفاده از محاسبه تعداد کل هشدارهای انتخاب شده توسط فیلتر، تعداد و درصد کاهش FP ها و هشدارهای تکراری باقی مانده ارزیابی می شود. در جدول ۱ تعداد کل هشدارها برابر با ۱۰۰۰۰ هشدار است که از این تعداد هشدار ۷۱۴ هشدارها (یعنی تعداد ۷۱۴ هشدار به عنوان TP و %۹۲.۹ هشدارها (یعنی تعداد ۹۲۸۶ هشدار) به عنوان FP شناسایی شده است.

جدول ۱. کلیات مجموعه داده استفاده شده

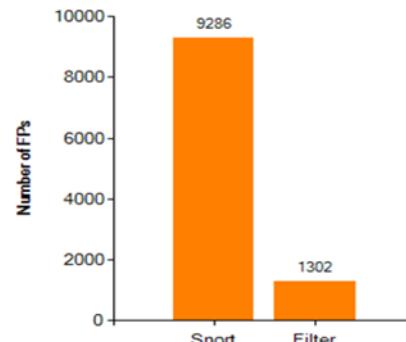
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
FP	۹۲۸۶	۹۲.۹	۹۲.۹	۹۲.۹
TP	۷۱۴	۷.۱	۹۲.۹	۱۰۰.۰
Total	۱۰۰۰۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	

مجموعه داده ای با مشخصات بالا به عنوان ورودی به فیلتر ارائه شده ارسال می شود. نمودار ۱ نتایج حاصل از عملکرد فیلتر را با انتخاب حد آستانه ۱ با هدف کاهش FP ها به همراه حذف هشدارهای تکراری نشان می دهد.

محترم مقاولات سعی کنند تمام موارد ذکر شده را دقیقاً رعایت کنند، و از همین سند بعنوان الگوی نگارش مقاله خود استفاده کنند.

مراجع

- [1] Herrero, Alvaro, Marti Navarro, Emilio Corchado, and Vicente Julian. "RT-MOVICAB-IDS: Addressing real-time intrusion detection.", Future Generation Computer Systems 29, no. 1 (2013): 250-261.Sannella, M. J., *Constraint Satisfaction and Debugging for Interactive User Interfaces*, Ph.D. Thesis, University of Washington, Seattle, WA, 1994.
- [2] Ganame, Abdoul Karim, Julien Bourgeois, Renaud Bidou, and Francois Spies. "A global security architecture for intrusion detection on computer networks." Computers & Security 27, no. 1-2 (2008): 30-47.Plamondon, R., Lorette, G., "Automatic Signature Verification and Writer Identification - The State of the Art", Pattern Recognition, Vol. 22, pp. 107-131, 1989.
- [3] Kizza, Joseph Miggia. *Guide to Computer*. Edited by A.J. Sammes. London, 2013.
- [4] Sangkatsanee, Phurivit, Naruemon Wattanapongsakor, and Chalermpol Charnripinyo. "Practical real-time intrusion detection using machine learning approaches." Computer Communications 34, no. 18 (2011).
- [5] Sadoddin, Reza, and Ali A Ghorbani. "An incremental frequent structure mining framework for real-time alert correlation." Computers & Security 28, no. 3-4 (2009).
- [6] Liao, Hung-Jen, Chun-Hung Richard Lin, Ying-Chi Lin, and Kuang-Yuan Tung. "Intrusion detection system: A comprehensive review." Journal of Network and Computer Applications 36, no. 1 (2013).
- [7] J Spathoulas, Georgios P, and Sokratis K Katsikas. "Reducing false positives in intrusion detection systems." Computers & Security 29, no. 1 (2010): 35-44.
- [8] Patel, Ahmed, Mona Taghavi, kaveh Bakhtiyari, and Joaquim Celestino Junior. "An intrusion detection and prevention system in cloud computing: A systematic review." Journal of Network and Computer Applications 36, no. 1 (2013): 25-41.
- [9] Ghorbani, Ali A, Wei Lu, and Mahbod Tavallaei. "Alert Management and Correlation." Advances in Information Security 47 (2010): 129-160.
- [10] Huwaida, Tagelsir Elshoush, and Mohamed Osman Izzeldin. "Alert correlation in collaborative intelligent intrusion detection systems—A survey." Applied Soft Computing 11, no. 7 (2011).
- [11] J Wu, Su-Yun, and Ester Yen. "Data mining-based intrusion detectors." Expert Systems with Applications 36, no. 3 (2009): 5605-5612.
- [12] Davis, Jonathan J, and Andrew J Clark. "Data preprocessing for anomaly based network intrusion detection: A review." Computers & Security 30, no. 6-7 (2011).
- [13] Garcia-Teodoro, P, J Diaz-Verdejo, G Macia-Fernández, and E Vazquez. "Anomaly-based network intrusion detection: Techniques, systems and challenges." Computers & Security 28, no. 1-2 (2009).
- [14] Mudzingwa, David, and Rajeev Agrawal. "A study of Methodologies used in Intrusion Detection and Prevention Systems (IDPS)." Southeastcon Proceedings of IEEE, 2012: 1-6.
- [15] Baker, Andrew R, and Joel Esler. *Snort IDS and IPS Toolkit*. Canada: Andrew Williams, 2007.
- [16] Perdisci, Roberto , Giorgio Giacinto, and Fabio Roli. "Alarm clustering for intrusion detection systems in

نمودار ۲ . تعدادFP های انتخاب شده در حالتی که فیلتر به کاهش ها و حذف هشدارهای تکراری می پردازد با توجه به اعداد نشان داده شده در نمودارهای ۱ و ۲ از ۱۳۱۲ هشدار انتخاب شده توسط فیلتر ۱۳۰۲ هشدار FP وجود دارد. بنابراین از بین هشدارهای انتخاب شده تنها ۱۰ هشدار درست وجود دارد. در توضیح این امر آن که فیلتر ارائه شده به منظور حذفFP ها از امتیازات نسبت داده شده به هر هشدار استفاده می کند و هر هشداری که دارای امتیازی کمتر از مقدار حد آستانه باشد به عنوان یک FP حذف می گردد. از طرف دیگر این فیلتر به منظور حذف هشدارهای تکراری از شباهت مقادیر موجود در ویژگی های dest-ip, source-ip, signature و اختلاف زمانی کمتر از ۱ دققه بین هشدارهای موجود در یک دسته استفاده می کند. بنابراین حذف هشدارهای تکراری هیچ ارتباطی با حذفFP ها ندارد. در نهایت با در نظر گرفتن این نکته که هشدارهای درست نیز می توانند تکراری باشند و با توجه به جداول ۱ و ۲ از تعداد ۷۱۴ هشدار درست تولید شده توسط اسنورت تعداد $= 689 - 8531 - 7842 = 849$ هشدار درست توسط فیلتر انتخاب شده است. بنابراین در نتیجه که از بین ۷۱۴ هشدار درست انتخاب شده توسط فیلتر تنها ۱۰ هشدار غیر تکراری وجود دارد و بقیه هشدارهای درست، هشدارهایی هستند که در یک زمان یا در فاصله زمانی کمتر از ۱ دقیقه اتفاق افتاده اند و حملات یکسانی را از IP خاص دیگری نشان می دهند. بنابراین چنین هشدارهایی به عنوان هشدارهای تکراری حذف می گرددند (در این حالت فرقی نمی کند که هشدار حذف شده یک هشدار درست یا یک FP باشد).

۷- نتیجه گیری

این فیلتر با هدف کاهش FP ها و حذف هشدارهای تکراری می تواند برای مجموعه هشدارهای تولید شده توسط هر سیستم تشخیص نفوذی اجرا شود.. همان طور که در بخش ۲.۳.۳ بیان شد این فیلتر از ترکیب سه نظریه استفاده کرده و امتیازاتی برای هر هشدار در نظر می گیرد. امتیاز نسبت داده شده به هر هشدار میزان درست بودن هشدار را نشان می دهد. بنابراین هر هشداری که امتیازی بیشتر از حد آستانه تعريف شده توسط مدیر شبکه داشته باشد به عنوان هشدار درست باید به مدیر شبکه ارسال شود و در غیر این صورت به عنوان هشدار نادرست از مجموعه هشدارهای تولید شده توسط سیستم تشخیص نفوذ حذف می گردد. در این فیلتر سعی شده تا با حفظ نرخ تشخیص، به حذف هشدارهای نادرست و تکراری پردازد و بدین صورت با کاهش تعداد هشدارهای ارسال شده، زمان مورد نیاز برای تحلیل و بررسی هشدارها را کاهش دهد. نویسندها

- computer networks." *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, 2006.
- [17] Al-mamory, Safaa O, and Hongli Zhang. "Intrusion detection alarms reduction using root cause analysis and clustering." *Computer Communications* 23, no. 2 (2009).
- [18] El-Taj, Homam, Omar Abouabdalla, Ahmed Manasrah, and Sureswaran Ramadas. "False positive reduction in intrusion detectionsystem: A survey." *Proceedings of IC-BNMT*, 2009.
- [19] Vaarandi, Risto, and Karlis Podiņš. "Network IDS Alert Classification with Frequent Itemset Mining and Data Clustering." *Network and Service Management (CNSM)*, 2010: 451-456.
- [20] Om, Hari, and Aritra Kundu. "A hybrid system for reducing the false alarm rate ofanomaly intrusion detection system." *Recent Advances in Information Technology*, 2012: 131 - 136.
- [21] Spathoulas, Georgios p, and Sokratis K Katsikas. "Enhancing IDS performance through comprehensive alert post-processing." *Computers & Security* 37 (2013).
- [22] Louvieris, Panos, Natalie Clewley, and Xiaohui Liu. "Effects-based feature identification for network intrusion detection." *Neurocomputing* 121 (2013): 265-273.
- [23] J Meng, Yuxin , and Lam-For Kwok. "Adaptive blacklist-based packet filter with a statistic-based approach in network intrusion detection." *Network and Computer Applications* 39 (2013): 83-92.

Archive of